

на Джека), що витворили нову, всіма погорджувану, націю »Галішенс«?

Джен: (Сердито сльовує).

Петро: Ми повинні йти слідами других людей і тим способом здобувати собі образование, гідність...

Штіф: (перебиває) Як ти, небоже, маєш галу і циду, то ти можеш лоти продавати. Знаєш забити бакн — о, нема що казати, знаєш.

Петро: Лоти продавати, се так само чесна робота. — Робити людей богачами — чи се щось поганого?

Явдох: А щоб тобі по такій правді і лице було чесне, коли кажеш, що то чесна робота. — Та чи тя з памяти викинуло тоді, як мій Джан і Джордж дали якомусь на лоти по 20 долярів, тай не пропало по нинішній день?

Петро: Чого ви, вуйно, такі забавні, як вишете килішок горівки? (Сміючись): Чиж ви думаєте, що той, що натягнув вашого Джана тай Джорджя, то він не належить до тої зграї Джекомахії? А ви думаєте, що він де рекрутував на таку безхарактерність? Не думайте, що всі такі, але треба вміти пізнавати їх.

Майн: А от Гарій вторік дав одному аж сто долярів тай лиш дим і нитка за ним.

Штіф: О, я, брате, бію таких! Я не дам ся здурити жидному, хоч-би ся Христом клав передімною.

Раз на екстра генік заблудував ся один. Зібрав, вважаєте, купу манігрантів і давай їм брехати за якусь Вотабаску. —